

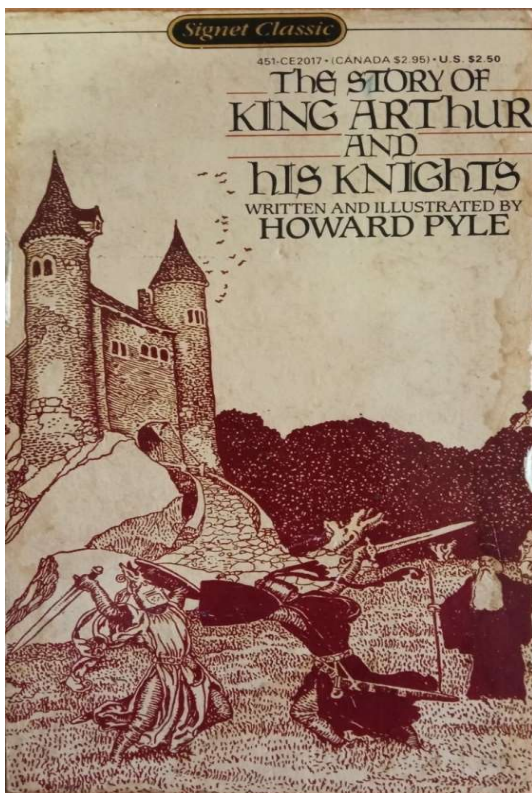
บทวิจารณ์หนังสือ (BOOK REVIEW) The Story of King Arthur and His Knights

ยงยุทธ ชำคง¹

Yongyut KHAMKHONG

E-mail: yongyut.k@pnru.ac.th

(Received: November 18, 2020; Revised November 26, 2020; Accepted December 18, 2020)

The Story of King Arthur and His Knights (กษัตริย์อาเธอร์และอัศวินผู้กล้า) เป็นเรื่องราวสุดคลาสสิกที่มีหนังสือ ภาพยนตร์ บทกวี บทละคร และการตูน มากมายนับไม่ถ้วนที่กล่าวถึงเรื่องราวของกษัตริย์นักรบที่ยิ่งใหญ่ของประเทศอังกฤษที่มีชีวิตอยู่จริงในราวปี ค.ศ. 500 หนังสือฉบับที่มีการอ้างอิงและตีพิมพ์บ่อยที่สุดเล่มหนึ่งเป็นผลงานของนักเขียนและนักวาดภาพชาวอเมริกัน ชื่อ Howard Pyle (ค.ศ. 1853-1911) โดยในปี 1903 เขาได้แต่งเพิ่มเรื่องราวตัวละครจากเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และวาดภาพประกอบที่สวยงามจนทำให้เรื่องราวของกษัตริย์อาเธอร์และเหล่าอัศวินคู่กายของเขาเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ภาพหน้าปกนี้เป็นฉบับของสำนักพิมพ์ Signet (ISBN 0451520173) ตีพิมพ์ในปี 1986 และตีพิมพ์ซ้ำหลายครั้ง โดยฉบับล่าสุดตีพิมพ์ในปี 2006 (ISBN 0451530240) และสำนักพิมพ์อื่น ๆ ทั่วโลกตีพิมพ์งานเขียนของ Howard Pyle นี้ออกมาแทบทุกปี หนังสือเล่มนี้ยังอยู่ในรูปของ Ebook เหมือนต้นฉบับจริงพร้อมรูปประกอบในโครงการ Project

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (Ph.D) สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Assistant Professor of Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University. (Ph.D)

Gutenberg ในเว็บไซต์ชื่อ

<http://www.gutenberg.org/ebooks/> ที่เปิดให้อ่าน
หนังสือเก่าและไม่ติดลิขสิทธิ์ได้ฟรีทางออนไลน์และมี
หนังสือในเว็บไซต์นี้ นับถึงปัจจุบันมากกว่า 63,000 เล่ม
หนังสือ The Story of King Arthur and His Knights
ของ Howard Pyle ได้รับการโหลดให้อ่านฟรี เมื่อวันที่
26 สิงหาคม 2019

หนังสือมีความยาว 393 หน้า เป็นภาษาอังกฤษ สำนักพิมพ์แนะนำว่าเป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับ
เยาวชนอายุ 10-12 ปี เนื้อเรื่องแบ่งเป็น 2 เรื่องหลัก รวม 6 ตอน 25 บท เนื้อหาของหนังสือทั้งหมดสรุป
ได้ดังนี้

ตำนานกษัตริย์อาเธอร์ (The Book of King Arthur)

ตอนที่ 1 ก้าวขึ้นสู่บัลลังก์ (The Winning of Kingdom)

ตอนแรกนี้ เป็นการเล่าเรื่องราวรุ่นพ่อแม่ของอาเธอร์ โดยเกาะอังกฤษมีกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่นามว่า
อุเธอร์ เพนดรากอน (Uther Pendragon) อุเธอร์ขึ้นเป็นกษัตริย์ได้ด้วยความช่วยเหลือของสหายที่มีฝีมือ
และจงรักภักดี 2 คนคือ พ่อมดเมอร์ลิน (Merlin the Wise) ซึ่งเป็นขุนนางด้านบูนและมีเวทมนตร์ที่เหนือ
ธรรมชาติ อีกคนหนึ่งเป็นอัศวินผู้เก่งกล้าในการรบนามว่า อัลเฟียส (Ulfius) กษัตริย์อุเธอร์แต่งงานกับเจ้า
หญิง อีเกรน (Igraine) ซึ่งเป็นแม่ยายลูกติดของอัศวิน เกอลอยส์ (Gerlois) ดยุคแห่งแคว้นดินเตอกอล
(Tintegal) ที่เสียชีวิต เจ้าหญิงอีเกรนมีลูกติดมาด้วย 2 คน คือ เจ้าหญิงมาเกส (Margaïse) และเจ้าหญิง
มอร์กานา เลอ เฟย์ (Morgana Le Fay) ซึ่งเป็นแม่มดที่มีเวทมนตร์และมีชื่อเสียงอย่างมาก เจ้าหญิงมา
เกสแต่งงานกับกษัตริย์อุเรียน (Urian) แห่งแคว้นกอร์ (Gore) เจ้าหญิงมอร์กานา เลอ เฟย์ แต่งงานกับ
กษัตริย์ล็อต (Lot) แห่งแคว้นออร์กเนย์ (Orkney)

กษัตริย์อุเธอร์มีบุตรชายกับเจ้าหญิงอีเกรน แต่ยังไม่ทันที่เจ้าชายจะเติบโต พ่อมดเมอร์ลิน
สามารถหยั่งรู้อนาคตว่ากษัตริย์อุเธอร์จะเจ็บป่วยและเสียชีวิต และชีวิตของเจ้าชายน้อยจะตกอยู่ใน
อันตรายด้วยเพราะอัศวินในเกาะอังกฤษจะพากันมาแย่งชิงบัลลังก์ พ่อมดเมอร์ลินจึงเสนอให้เขาและ
อัศวินอัลเฟียส นำเจ้าชายน้อยไปซ่อน ซึ่งก็ได้รับความยินยอมจากกษัตริย์อุเธอร์ ต่อมาพระองค์ก็ทรง
ประชวรและสิ้นพระชนม์ตามคำทำนายทุกประการ บ้านเมืองทั่วเกาะอังกฤษเกิดความโกลาหลเพราะขาด
ผู้นำที่เข้มแข็ง ขุนนางและอัศวินแคว้นต่าง ๆ ต่างก็มุ่งหวังขึ้นมาเป็นใหญ่ มีการจับตัวประชาชนและนัก
เดินทางไปเรียกค่าไถ่และมีศพอยู่ตามข้างถนนทั่วไปเป็นที่น่าเวทนา

เวลาแห่งความทุกข์ยากผ่านไปถึง 18 ปี วันหนึ่ง พระสังฆราช (Archbishop) แห่งเมืองแคนเทอ
เบอร์รี่ (Canterbury) ได้พบกับพ่อมดเมอร์ลินและขอร้องให้เขาช่วยทำให้บ้านเมืองสงบสันติเหมือนใน

อดีต พ่อมดเมอร์ลินพยากรณ์ว่า อีกไม่นานจะมีกษัตริย์องค์ใหม่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเกาะอังกฤษเกิดขึ้นมา และพระองค์จะเป็นธรรมราชาที่ไม่เคยมีมาก่อนของประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นพระองค์ยังเป็นสายเลือดของกษัตริย์อูเธอร์อีกด้วย พ่อมดเมอร์ลินใช้เวทมนตร์เนรมิตหินอ่อนขนาดใหญ่อยู่หน้าโบสถ์แคนเทอเบอรีตรงกลางมีทั้งเหล็กหนาและมีดาบสีเขียวมกรตสวยงามปักไว้ครึ่งเล่ม มีตัวอักษรสลักเป็นสีทองข้างดาบว่า “ผู้ใดที่ดึงดาบออกจากที่นี่ได้ ผู้นั้นคือสายเลือดกษัตริย์ของอังกฤษที่แท้จริง”

ข่าวเรื่องดาบสีเงินและคำพยากรณ์โด่งดังไปทั่วเกาะอังกฤษ มีเจ้าเมืองน้อยใหญ่ และหม้ออัศวินผู้กล้าหาญต่างพากันเดินทางมาเพื่อทดลองดึงดาบศักดิ์สิทธิ์นี้ที่กรุงลอนดอน พวกเขามารวมตัวกันก่อนวันคริสต์มาส มีอัศวินอาวูโสนาม เอกเตอร์ (Ector) จากเมืองบอนไมซัน (Bonmaison) เข้ามาร่วมในงานประลองครั้งนี้ด้วย เขามีฉายาว่า “อัศวินผู้จงรัก” (Trustworthy Knight) เพราะเขาเป็นคนดีมีคุณธรรมและยึดมั่นต่อคำสัตย์สาบานยิ่งชีพ เอกเตอร์มีลูกชาย 2 คน นามว่า เกย์ (Kay) และเด็กหนุ่มอายุ 18 ปีผู้หนึ่งนามว่า อาเธอร์ (Arthur) และเนื่องจากอาเธอร์ยังเด็ก เขาจึงมีหน้าที่คอยติดตามช่วยเหลืออัศวินเกย์ ท่านสังฆราชทำข้อตกลงว่าให้มีการคัดกรองอัศวินผู้ที่จะเข้ามาดึงดาบก่อน เพื่อให้ลดจำนวนคนประลองโดยนัยหมายว่าจะให้มีการประลองดึงดาบกันในวันคริสต์มาส อัศวินเกย์อาสาประลองยุทธ์ด้วยหอกยาว โดยมีอาเธอร์คอยช่วยถือหอกและอุปกรณ์เครื่องแต่งตัวให้ ในกลุ่มคนที่มาประลองยุทธ์นี้มีอัศวิน มาดอร์เดอ ลา พอร์ต (Mador de la Porte) และ เบเดอเวียร์ (Bedevere) ซึ่งทั้งคู่ในภายหลังได้เป็นอัศวินโต๊ะกลมของกษัตริย์อาเธอร์ และเบเดอเวียร์คนนี้เองที่ประวัติศาสตร์บันทึกว่าเขาคือผู้อยู่เคียงข้างกษัตริย์อาเธอร์เป็นคนสุดท้ายก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ ก่อนที่จะมีการประลอง อัศวินได้เข้ามาจับฉลากเพื่อหาคู่รบ และเมื่อได้คู่แล้วอัศวินผู้กล้าหาญก็พุ่งเข้าสู้รบกันด้วยหอกยาวบนหลังม้าเพื่อหาผู้ชนะ เสียหอกกระทบกับชุดเกราะดังสนั่นหวั่นไหว เสียงม้าร้องและคนโห่ร้องดังกึกก้องไปทั่วท้องทุ่งของการประลองยุทธ์ การประลองครั้งนี้ อัศวินมากกว่า 60 คนถูกหอกกระแทกตกจากหลังม้าและเป็นผู้แพ้พ่าย ในรอบต่อไปของการต่อสู้เป็นการใช้ดาบเข้าห้ำหั่นกัน อัศวินเกย์ที่อยู่ในสนามประลองได้เอาชนะอัศวินคนอื่น ๆ อย่างกล้าหาญสมกับที่เป็นความหวังของบิดา แต่เกิดอุบัติเหตุที่ทำให้ดาบคู่กายเขาหัก เขาจึงบอกให้อาเธอร์ไปเอาดาบเล่มใหม่มาจากที่พักของบิดา อาเธอร์หนุ่มน้อยกลับไปยังที่พักของครอบครัวแต่ไม่เจอใคร เพราะทุกคนต่างออกมาชมการประลองยุทธ์ อาเธอร์มองเห็นดาบที่เสียบอยู่กลางลานหินอ่อนจึงไปดึงดาบออกมาและนำมาให้อัศวินเกย์เพื่อใช้ในการต่อสู้ เมื่อเกย์ได้เห็นดาบจึงรู้ว่าอาเธอร์เป็นผู้วิเศษ เขาเกิดความโลภและต้องการเป็นกษัตริย์อังกฤษตามคำทำนาย จึงโกหกทุกคนว่าเขาคือผู้ที่ดึงดาบออกมาจากทั้งเหล็กนั้น

อัศวินเฒ่าเอกเตอร์ผู้เป็นบิดา จึงได้พาพ่อมดเมอร์ลินและอัศวินอัลเฟียส มาเป็นพยาน และสั่งให้อัศวินเกย์เสียบดาบกลับคืนไปดังเดิมซึ่งเกย์ทำไม่ได้ อาเธอร์อาสาทำเองและได้เสียบดาบกลับไปที่เดิมและดึงออกมาอีกครั้งได้อย่างง่ายดาย ทำให้ทุกคนรู้ความจริงทั้งหมด เอกเตอร์จึงสารภาพ เล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตเมื่อ 18 ปีก่อนให้อาเธอร์ฟัง ว่าเมอร์ลินและอัลเฟียสนำเด็กมาฝากให้เลี้ยงและให้เก็บเป็นความลับเรื่อยมาจนทุกคนได้รู้ความจริงกันทั้งหมด อาเธอร์ไม่พยายาบทอัศวินเกย์และยังคงนับถือเขาเสมือนพี่ชายที่แท้จริง ต่อมาก็ได้แต่งตั้งให้เกย์เป็นผู้ดูแลราชสำนักอันทรงเกียรติ

เมื่อวันคริสต์มาสมาถึง พิธีประลองดังดาบก็เริ่มขึ้นโดยมีกษัตริย์จากแคว้นต่าง ๆ 19 แคว้นและดยุค 16 คน ได้ผ่านการประลองยุทธ์และเข้ามาดังดาบทีละคน แต่ไม่สามารถทำได้ จนพอมดเมอร์ลินพาอาเธอร์เข้ามาในที่ประลองและเปิดเผยแก่ทุกคนว่าอาเธอร์คือโอรสของกษัตริย์อูเธอร์ เพนดราگون และให้อาเธอร์ดังดาบออกมาให้ทุกคนได้ประจักษ์แก่สายตา ผู้คนที่อยู่ ณ ที่นั่นต่างเห็นเป็นพยานและยอมรับเขาให้เป็นกษัตริย์ของเกาะอังกฤษ ถึงกระนั้นก็ยังมียกษัตริย์บางองค์ไม่ยอมรับอาเธอร์เพราะเห็นว่าเขายังเด็กเกินไป และนำทัพมารุกรานอาเธอร์ แต่ทุกคนก็ล้วนพ่ายแพ้ไป อาเธอร์ได้แต่งตั้งพอมดเมอร์ลินให้เป็นที่ปรึกษา และแต่งตั้งอัศวินอัลเฟียสและคนใกล้ชิดที่มีฝีมือเป็นขุนนางระดับสูงที่คอยให้ความช่วยเหลือราชสำนัก ทำให้อาณาจักรของพระองค์มีความเป็นปึกแผ่นและสงบสันติสุขสืบมา

ตอนที่ 2 ดาบศักดิ์สิทธิ์ (The Winning of a Sword)

วันหนึ่ง กษัตริย์อาเธอร์และอัศวินคู่กายจำนวนหนึ่งเข้าป่าเพื่อหาความสำราญในป่าอูสค์ (Forests of Usk) และพบกับอัศวินที่บาดเจ็บสาหัสกับทหารรับใช้ผ่านทางมา เขาได้เล่าให้ฟังว่ามีปราสาทลึกลับอยู่กลางป่า และมีอัศวินชุดดำ (Sable Knight) ทำประลองยุทธ์กับผู้ที่ผ่านมาที่ปราสาท อัศวินได้ทำประลองและพ่ายแพ้ บาดแผลของเขาสาหัสมากจึงเสียชีวิตในเวลาต่อมา อัศวินชุดดำแขนโล่ของผู้แพ้นั้นมีหน้าปราสาทจำนวนมากเพื่อเป็นการเหยียดหยาม อัศวินกริฟเล็ต (Griflet) ของกษัตริย์อาเธอร์อาสาไปประลองยุทธ์และพ่ายแพ้กลับมา ถูกหอกยาวเสียบที่ร่างกาย อาการสาหัส ทำให้กษัตริย์อาเธอร์โกรธมากและไปทำประลองกับอัศวินชุดดำ ทั้งคู่สวมเกราะใส่หมวกเหล็กและควมมาเข้าหากันพร้อมหอกยาวแทงคู่ต่อสู้ การปะทะกันครั้งแรก หอกของทั้งคู่แตกกระจายและไม่มีใครตกจากหลังม้า ครั้งที่สองหอกของทั้งคู่ก็หักกระจายเหมือนเดิม การสู้กันครั้งที่สาม กษัตริย์อาเธอร์ถูกหอกกระแทกตกจากหลังม้า แต่พระองค์ก็ขอทำสู้ด้วยดาบกับอัศวินดำบนพื้นดิน การต่อสู้ครั้งนี้อาเธอร์ใช้ดาบธรรมดา เขาสู้จนดาบหักและถูกอัศวินดำแทงหลายแผลทั่วร่างกายและพ่ายแพ้ พอมดเมอร์ลินได้ใช้เวทมนตร์ช่วยชีวิตของกษัตริย์อาเธอร์ทันเวลา แต่อาเธอร์ก็ได้เห็นหน้าของอัศวินดำและรู้ความจริงว่าคือ กษัตริย์เพลินอร์ (King Pellinore) ผู้ไม่ยอมรับว่าอาเธอร์เป็นกษัตริย์ของเกาะอังกฤษนั่นเอง

เมอร์ลินพากษัตริย์อาเธอร์ไปรักษาตัวกับฤๅษีกลางป่าอยู่หลายวัน ขณะเดียวกันเจ้าหญิงกินเนอเวียร์แห่งแคว้นคาเมลเลียด (Lady Guinevere of Cameliant) ได้เดินทางมากราบไหว้ฤๅษีพอดิ ทั้งคู่จึงได้พบกันและตกหลุมรักกัน เจ้าหญิงกินเนอเวียร์ใช้ยาวิเศษทาร์กษาบาดแผลของอาเธอร์จนหายแล้วกลับไปเมืองไป หลายวันต่อมา กษัตริย์อาเธอร์ต้องการหาดาบขึ้นดีเพื่อใช้ในการต่อสู้ เขาจึงไปที่ทะเลสาบศักดิ์สิทธิ์แห่งป่าอารอย (Arroy) กับพอมดเมอร์ลินเพื่อหาดาบเอกซ์คาลิเบอร์ (Excalibur) ในตำนาน ด้วยความช่วยเหลือจากนางฟ้า อาเธอร์ได้ดาบวิเศษพร้อมฝึกดาบมาคู่กาย อาเธอร์กลับไปทำประลองกับกษัตริย์เพลินอร์อีกครั้งและด้วยความศักดิ์สิทธิ์แห่งดาบเอกซ์คาลิเบอร์ทำให้พระองค์ชนะศึกโดยไม่ยาก อาเธอร์มีใจเมตตาและมอบปราสาทและที่ดินให้อัศวินเพลินอร์เหมือนเดิม และขอเอาบุตรชาย 2 คนของเพลินอร์มาเลี้ยงดูและฝึกฝนให้เป็นอัศวินที่คอยช่วยรบกับอาเธอร์ในเวลาต่อมา กษัตริย์อาเธอร์มารู้ใน

ภายหลังว่า ฝักดาบเอกซ์คาลิเบอร์มีเวทมนตร์ที่คอยปกป้องไม่ให้ผู้ใช้ได้รับบาดเจ็บ ไม่ต่างจากตัวดาบที่มีความคมและความแข็งแกร่งเหนือธรรมชาติ เขาจึงจะใช้ดาบในสงครามที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น และเก็บรักษาดาบไว้ในหีบห่ออย่างดีในห้องบรรทม

ตอนที่ 3 ราชนิผู้เลอโฉม (The Winning of a Queen)

วันหนึ่งมีทหารส่งสาส์นมาจากกษัตริย์ลีโอเดอแกรนส์แห่งแคว้นคาเมเลียด (King Leodegrance of Camelard) เพื่อขอความช่วยเหลือเพราะถูกรุกรานจากกษัตริย์ไรอันส์แห่งแคว้นนอร์ทเวลส์ (King Ryence of North Wales) ซึ่งต้องการทั้งที่ดินของคาเมเลียดและตัวเจ้าหญิงกินเนอเวียร์ (Lady Guinevere) เพื่อไปแต่งงานกับญาติของตน กษัตริย์อาเธอร์โกรธมาก จึงนำทัพเข้าประชิดชายแดนของแคว้นนอร์ทเวลส์ทันที พ่อมดเมอร์ลินให้หมวกวิเศษใบหนึ่งแก่อาเธอร์เพื่อปลอมตัวเข้าไปสืบราชการลับในปราสาทของแคว้นคาเมเลียด เมื่อสวมหมวกแล้ว กษัตริย์อาเธอร์จะกลายเป็นเด็กชายมอมแมมคนหนึ่ง อาเธอร์จึงอาสาเป็นคนทำสวนดอกไม้ที่ปราสาทและมีหน้าที่ส่งดอกกุหลาบไปห้องบรรทมของเจ้าหญิงกินเนอเวียร์ทุกวัน จนวันหนึ่งถูกเจ้าหญิงจับได้ว่าเขาคืออัศวินบาดเจ็บที่เธอเคยช่วยชีวิตไว้ ขณะเดียวกัน กษัตริย์ไรอันส์แห่งนอร์ทเวลส์ ได้นำทัพเข้ามาประชิดเมืองพร้อมกับดยุค มอร์ดอนท์ แห่งนอร์ท อัมเบอร์ (Duke Mordaunt of North Umber) ผู้ที่ต้องการแต่งงานกับเจ้าหญิงกินเนอเวียร์ ดยุกมอร์ดอนท์ขี่ม้ามาทำประลองกับอัศวินที่เก่งที่สุดของคาเมเลียด อาเธอร์อาสาใส่เกราะเข้าไปประลองยุทธ์ โดยสวมเกราะสีขาวขี่ม้าขาวถือหอกยาวออกมาตามคำท้า เจ้าหญิงกินเนอเวียร์มอบสร้อยคอให้อาเธอร์เพื่อเป็นเครื่องรางปกป้องเขา ในการประลอง อาเธอร์ใช้หอกยาวกระแทกดยุคมอร์ดอนท์ตกจากหลังม้าจนหมดสติ ประชาชนชาวคาเมเลียดต่างให้ร้องยินดีกับชัยชนะครั้งนี้

อาเธอร์ขี่ม้าออกมาจากเมืองเพื่อหาความสำราญและฉลองชัยชนะ และผ่านทางมาแถวกองทัพของตนเอง แต่ไม่มีใครจำได้เพราะพระองค์ใส่เกราะขาวคลุมใบหน้าไว้ ผู้นำทัพของอาเธอร์มีอัศวินที่เก่งกล้า 4 คน ได้แก่ อัศวินกาเวน (Gawaine) อัศวินเอเวน (Ewaine) ทั้งคู่เป็นหลานชายของอาเธอร์ ยังมีอัศวินเพลเลียส (Pellias) และอัศวินเกอร์เรนต์ (Geraint) อัศวินทั้ง 4 เห็นลักษณะของอาเธอร์เข้มแข็งมีพลังจึงอยากประลองยุทธ์ด้วย จึงพนันกับอาเธอร์ว่าถ้าใครแพ้ต้องยอมเป็นทาสทำทุกอย่างตามคำสั่งเป็นเวลา 7 วัน อัศวินทั้ง 4 ถูกหอกของอาเธอร์กระแทกตกจากหลังม้าทุกคน และต้องยอมเป็นทาสของอาเธอร์ อาเธอร์พาอัศวินทั้ง 4 มาทำงานรับใช้เจ้าหญิงกินเนอเวียร์ โดยตัวเองยังปลอมตัวเป็นคนทำสวนอยู่ ทำให้อัศวินทั้ง 4 เกิดความละอายใจเป็นอย่างมาก

วันหนึ่ง ดยุกมอร์ดอนท์ ได้ฟื้นตัวจากการบาดเจ็บและกลับมาท้าทายประลองยุทธ์กับกษัตริย์ลีโอเดอแกรนส์พร้อมกับอัศวินคู่กายอีก 6 คน กษัตริย์อาเธอร์พาอัศวิน 4 คนออกรบและชนะการประลองยุทธ์นี้ ดยุกมอร์ดอนท์ถูกอาเธอร์ฆ่าตาย กองทัพของอาเธอร์ยังไล่ตีทัพของกษัตริย์ไรอันส์จนแตกกระเจิง อาเธอร์ได้เข้าพิธีแต่งงานกับเจ้าหญิงกินเนอเวียร์ และได้ก่อตั้งกลุ่มอัศวินโต๊ะกลมขึ้น เพื่อเป็นกำลังหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งอาณาจักรอังกฤษ โต๊ะดังกล่าวนี้สืบทอดมาตั้งแต่สมัยกษัตริย์อูเธอร์ผู้

เป็นบิดา โดยในตอนนั้นมีอัศวินรับใช้กษัตริย์เพียง 37 คนเท่านั้น เมื่อถึงยุคของอาเธอร์มีอัศวินที่เข้าร่วมครบ 50 คนตามจำนวนที่นั้เป็นครั้งแรก

อัศวินโ้ะกมลร่วมกับกษัตริย์อาเธอร์ได้ให้สัตยาบัน 8 ข้อที่ต้องรักษาไว้อย่างซื่อสัตย์คือ

1) ไม่ทำร้ายผู้อ่อนแอ	2) ต่อกรกับผู้เข้มแข็งเท่านั้น
3) อำมหิตกับคนชั่วและคนคดโกง	4) ปกป้องผู้ขอความช่วยเหลือ
5) เทิดทูนสตรี	6) ช่วยเหลือกันและกันในยามมีภัย
7) เมตตาต่อเพื่อนมนุษย์	8) เป็นสุภาพบุรุษ รักษามิตรภาพ และซื่อสัตย์ต่อ

ความรักตำนานสามผู้กล้า (The Book of Three Worthies)

ตอนที่ 1 พ่อมดเมอร์ลิน (The Story of Merlin)

ครั้งหนึ่ง ขณะที่กษัตริย์อาเธอร์อาศัยอยู่ในปราสาทของตนที่แคว้นคาเมลอต (Camelot) ได้มีทหารแจ้งข่าวว่ามีกองทัพ 5 ทัพกำลังบุกโจมตีมาที่เมืองหลวงแห่งนี้ ซึ่งเป็นทัพจากเดนมาร์ก (Denmark) ไอร์แลนด์ (Ireland) โซเลส (Soleyse) เวล (Vale) และลองติเนส (Longtinaise) อาเธอร์นำทัพเข้าสู่เป็นสามารถและได้ชัยชนะในที่สุด ทัพทั้งห้าแตกพ่ายไป แต่อัศวินโ้ะกมล 8 คนได้ตายในสงครามนี้เช่นกัน อาเธอร์และเหล่าอัศวินที่เหลือจึงได้เลือกอัศวินขึ้นมาใหม่เพื่อแทนที่ ราซินีมอร์กานา เลอ เฟย์ (Queen Morgana le Fay) พี่สาวต่างมารดาของอาเธอร์ทราบข่าวว่าลูกชายของตนไม่ได้รับการคัดเลือกให้หนึ่งในคณะอัศวินโ้ะกมล ทำให้เธอเคียดแค้นมากและคิดกำจัดกษัตริย์อาเธอร์

มอร์กานา เลอ เฟย์ แท้จริงแล้วเคยเป็นศิษย์ของพ่อมดเมอร์ลินนับแต่สมัยที่บิดาของเธอซึ่งคือกษัตริย์อูเธอร์ยังมีชีวิตอยู่ เธอจึงมีเวทมนตร์ไม่ต่างจากเมอร์ลินและเป็นแม่มดที่มีชื่อเสียงมากในประเทศอังกฤษ เธออาศัยอยู่ที่ปราสาทอวาลอน (Avalon) ที่เป็นเกาะวิเศษลึกลับอยู่กลางทะเล เธอรู้ว่กษัตริย์อาเธอร์ได้รับความช่วยเหลือจากพ่อมดเมอร์ลิน เธอจึงคิดกำจัดเมอร์ลินก่อน มอร์กานา เลอ เฟย์ มีลูกศิษย์หญิงอายุ 15 ปีที่สวยงามและชั่วร้ายนามว่า วิเวียน (Vivien) ซึ่งเธอสอนให้รู้จักเวทมนตร์ไม่ต่างจากเธอ และต้องการใช้ให้วิเวียนไปกำจัดเมอร์ลิน แม่มดมอร์กานา เลอ เฟย์ รู้ว่าจุดอ่อนของเมอร์ลินคือไม่สามารถรู้อนาคตของตัวเองได้ เขาทำนายได้แค่อนาคตของคนอื่นเท่านั้น เธอมอบแหวนวิเศษ 2 วง ที่ใครใส่แล้วจะหลงรักคนให้อย่างหมดหัวใจ วิเวียนเข้ามาในวังของกษัตริย์อาเธอร์และใช้เสน่ห์มารยาหญิงให้พ่อมดเมอร์ลินตายใจและสวมแหวนได้สำเร็จ เพราะเขาไม่สามารถมองเห็นหายนะของตนเองได้ เขาจึงหลงรักวิเวียนอย่างคลั่งไคล้และพาเธอออกจากเมืองไปสู่หุบเขาแห่งความสุขสันต์ (Valley of Joyousness) ที่นั่นเขาสร้างปราสาทงดงามให้วิเวียนและได้สอนเวทมนตร์ทั้งหมดที่มีให้แก่เธอ วิเวียนเรียนเวทมนตร์กับเมอร์ลินกว่า 1 ปีจนจบศาสตร์ของเวทมนตร์ เธอจึงวางยาสลบและจับเมอร์ลินใส่โลงหินใหญ่ไว้และปล่อยให้ลอยอยู่ในป่านั้นเพียงคนเดียว แต่ก่อนที่เมอร์ลินจะหมดสติไป เขาขอร้องให้วิเวียนกลับไป

ช่วยเหลือกษัตริย์อาเธอร์ให้รอดพ้นจากอันตราย ซึ่งวิเวียนรับปากว่าจะทำเพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อมดเป็นครั้งสุดท้าย

วันหนึ่ง ราชนิมอร์กานานำม้าสีดำขึ้นตีมาให้อาเธอร์เพื่อผูกมิตร และขอชมดาบศักดิ์สิทธิ์เอกซ์คาลิเบอร์ กษัตริย์อาเธอร์มีความรักเคารพพี่สาวต่างมารดาของตน และหลงเชื่อ จึงมอบดาบให้มอร์กานา เธอแอบนำดาบไปทำปลอมเลียนแบบขึ้นมาใหม่อีก 1 เล่มและเก็บไว้กับตัวเอง และวางแผนที่จะกำจัดอาเธอร์ให้ได้ วันหนึ่งอาเธอร์ขี่ม้าล่าสัตว์และหลงป่าจนถูกจับไปขังไว้ในปราสาทของอัศวินโดมัส (Domus) โดมัสบังคับให้อาเธอร์ไปหาน้องชายตนเองที่ชื่ออัศวิน ออนสเลค (Ontzlake) มิฉะนั้นเขาจะต้องถูกขังอยู่ในคุกจนตาย อาเธอร์ขอร้องให้สาวใช้คนหนึ่งไปนำดาบเอกซ์คาลิเบอร์จากราชนิมอร์กานาเพื่อใช้ในการต่อสู้ ดาบที่ได้มาเป็นดาบปลอมแต่อาเธอร์ไม่รู้ ในขณะเดียวกันอัศวินโตะกลมท่านหนึ่งนามว่า อัศวินแอคคาลอน (Accalon) ถูกเล่ห์กลของราชนิมอร์กานา เลอ เฟย์ ให้ไปต่อสู้แทนอัศวินออนสเลค และให้ใส่ชุดเกราะพร้อมกับดาบเอกซ์คาลิเบอร์ที่เป็นของจริง ทำให้เขาต้องสู้กับกษัตริย์อาเธอร์ที่เขาเทิดทูนโดยไม่รู้ตัว เพราะทั้งคู่ต่างใส่เกราะที่ไม่ใช่ของตัวเองทำให้จำกันไม่ได้ ดาบวิเศษเอกซ์คาลิเบอร์ทำให้อัศวินแอคคาลอนไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรเลย แต่อาเธอร์ได้รับบาดเจ็บสาหัสและดาบของปลอมยังหักอีกด้วย ขณะที่จะถูกแอคคาลอนฆ่า วิเวียนมาช่วยเหลือนเวลาพอดี โดยเสกเวทมนตร์คาถาทำให้แอคคาลอนหมดสติไป แต่อาเธอร์ไม่ทราบ จึงหยิบดาบของแอคคาลอนแทงเขาจนบาดเจ็บสาหัสเช่นกัน วิเวียนใช้ยาวิเศษรักษาบาดแผลให้แก่อาเธอร์ แต่ยาไม่พอรักษาอัศวินแอคคาลอน ทำให้เขาเสียชีวิตต่อมา อาเธอร์รู้เรื่องราวทั้งหมดว่าเป็นเพราะแม่มอร์กานา เลอ เฟย์ วางแผนที่จะกำจัดเขา เขาขอบคุณวิเวียนที่มาช่วยชีวิตเขา

เมื่อกลับมาถึงปราสาท กษัตริย์อาเธอร์นอนหลับยาวนานเนื่องจากความอ่อนล้า ราชนิมอร์กานา เลอ เฟย์ แอบเข้ามาในห้องและขโมยฝึกดาบเอกซ์คาลิเบอร์ออกไปโยนทิ้งน้ำ วิเวียนแนะนำให้อาเธอร์ฆ่าราชนิมอร์กานา แต่อาเธอร์ไม่ยอมทำเพราะเห็นแก่ความเป็นพี่น้องที่มีบิดาคนเดียวกัน วิเวียนจึงเกลียดชังอาเธอร์มากพอ ๆ กับมอร์กานา กษัตริย์อาเธอร์มาทราบในภายหลังว่าพ่อมดเมอร์ลินแท้จริงแล้วถูกวิเวียนกำจัดไป พระองค์ทรงเสียใจมาก

ตอนที่ 2 อัศวินเพลเลียส (The Story of Sir Pellias)

อัศวินเพลเลียส มีฉายาว่า “อัศวินสุภาพบุรุษ” (The Gentle Knight) เพราะเป็นคนหน้าตาดีฉลาดและสุภาพกับทุกคน วันหนึ่งขณะที่เหล่าอัศวินกำลังอารักขาราชินีกินเนอเวียร์ มีนักเดินทางกลุ่มหนึ่งเดินทางมาเพื่อมาพบกับราชินีพอดี พวกเขาพิสูจน์ความจริงว่าเจ้าหญิงของตนนามว่า เอ็ดทาร์ดแห่งแคว้นแกรนด์เมสเนล (Lady Edttard of Grantmesne) และราชินีกินเนอเวียร์ ใครจะจงดงามกว่ากัน ต่างฝ่ายต่างอ้างว่าราชินีของตนงดงามกว่า ทั้งสองฝ่ายจึงตกลงว่าให้อัศวินที่กล้าหาญของ 2 แคว้นประลองยุทธ์เพื่อชัยชนะ อัศวินเพลเลียสขออาสาเดินทางไป ระหว่างทางได้ผ่านป่าแห่งการผจญภัย (Forest of Adventure) อัศวินเพลเลียสได้ช่วยหญิงชราผู้หนึ่งข้ามแม่น้ำเชี่ยวกรากไปอีกฟากหนึ่ง หญิงชราเปลี่ยนร่างเป็นสาวงามนามว่า เจ้าหญิงนิมมิว (Lady Nymue of the Lake) ผู้เป็นนางฟ้าพิทักษ์

ทะเลสาบในป่าแห่งนี้ เธอให้รางวัลแห่งความใจดีของอัศวินเพลเลียสด้วยสร้อยวิเศษที่มีหินเวทมนตร์ห้อยอยู่ ใครก็ตามที่สวมสร้อยเส้นนี้จะเป็นที่รักใคร่ของคนทุกคนที่พบเห็น

วันหนึ่งขณะเดินทางได้พบกับหญิงสาวที่ตกเศร้างกับคนรับใช้อยู่กลางป่า หญิงสาวเล่าว่าสามีของเธอเป็นอัศวินและได้ประลองฝีมือกับอัศวินชุดแดงในป่าไม่ไกลจากที่นี่และถูกจับตัวไป อัศวินเพลเลียสจึงอาสาไปช่วย เนื่องจากอัศวินเพลเลียสไม่ได้สวมเกราะ เขาจึงคว้าหินก้อนใหญ่ทุ่มใส่หน้าอกของศัตรูจนสลบไป และยึดเอาเกราะและอาวุธไว้ อัศวินเพลเลียสเข้าไปปลดปล่อยนักโทษออกมาจากปราสาทของอัศวินชุดแดงได้ทั้งสิ้น 21 คน เขาพบว่ามียุทธินิโตะกมลอยู่ในนั้นด้วย 2 คน คือ อัศวินแบรนโดลส์ (Brandiles) และอัศวินมาดอร์ เดอ ลา พอร์ต (Mador de la Porte) ทั้งคู่จึงอาสาเดินทางต่อไปกับเพลเลียสด้วย อัศวินเพลเลียสได้ค้นตัวปราสาทและพบทรัพย์สินจำนวนมาก เขาสั่งให้แบ่งทรัพย์สินให้แก่ นักโทษทั้ง 21 คน โดยที่ตนเองไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน ทุกคนจึงชื่นชมความเป็นสุภาพบุรุษของอัศวินเพลเลียสเป็นอย่างมาก

เมื่อมาถึงแคว้นแกรนด์เมสเนล อัศวินเพลเลียสได้ประลองยุทธ์กับอัศวินเอ็นกามอร์ (Engamore) ทั้งคู่ควมม้าพร้อมหอกยาวแทงกัน อัศวินเอ็นกามอร์ถูกแทงตกจากหลังม้าสลบไป เมื่อเจ้าหญิงเอ็ดทาร์ตมองลงมาจากปราสาทและเห็นคนรักของตนบาดเจ็บเช่นนั้น นางจึงโกรธแค้นเป็นอย่างมาก เธอจึงเชิญให้อัศวินเพลเลียสไปนั่งกินอาหารฉลองชัยชนะและใช้มารยาทหญิงขอมสร้อยวิเศษของเพลเลียสไปใส่ เธอใส่ยานอนหลับในแก้วไวน์ของเพลเลียสและสั่งให้ทหารถอดเสื้อผ้าเขาออกจนหมดและโยนเขาออกไปนอกปราสาทให้ประชาชนหัวเราะเยาะและประณาม อัศวินเพลเลียสตื่นขึ้นมาตอนเช้าและพบตนเองอยู่ในสภาพเช่นนั้นจึงเกิดความละอายใจเป็นอย่างมาก แต่เพราะฤทธิ์ของสร้อยวิเศษทำให้เขาตกหลุมรักเจ้าหญิงเอ็ดทาร์ตอย่างถอนตัวไม่ขึ้น อัศวินเพลเลียสกลับเข้าไปในปราสาทเพื่อพบกับเจ้าหญิงอีกครั้ง แต่กลับถูกทหารจับมัดกับท่อนไม้และปล่อยตัวออกมาจากปราสาท ประชาชนต่างพากันหัวเราะเยาะกับสภาพที่น่าสมเพชของเขา

ในเวลาเดียวกัน อัศวินกาเวนแห่งอัศวินนิโตะกมลได้ผ่านทางมาและพบกับสหายที่กำลังประสบกับความทุกข์ยาก เขาจึงอาสาเข้าไปช่วยเหลือ แต่เมื่อกาเวนได้พบกับเจ้าหญิงเอ็ดทาร์ต เขาก็ถูกสร้อยมนตร์วิเศษทำให้หลงรักเจ้าหญิงเช่นกัน อัศวินเพลเลียสโกรธมากและเข้าไปกระชากสร้อยวิเศษออกมาจากคอของเจ้าหญิงและทำร้ายอัศวินกาเวน ทำให้เวทมนตร์สลายไปในฉับพลัน เพลเลียสจึงไม่เป็นทาสความรักของเจ้าหญิงเอ็ดทาร์ตอีกต่อไป แต่อัศวินทั้งสองคนยังคงทะเลาะกันและทำประลองยุทธ์ อัศวินเพลเลียสถูกหอกแทงและบาดเจ็บสาหัส นางฟ้านิมมิวใช้ยาวิเศษรักษาเพลเลียสและเปลี่ยนให้เขาเป็นครึ่งมนุษย์ครึ่งเทพและพาเขาลงไปยังดินแดนของเหล่าเทพในทะเลสาบและไม่กลับขึ้นมาบนโลกมนุษย์อีกเลย

ตอนที่ 3 อัศวินกาเวน (The Story of Sir Gawaine)

อัศวินกาเวน เป็นบุตรของกษัตริย์ลอร์ด แคว้นออคเนย์ (King Lot of Orkney) เขาเป็นคนโง่งมและโกรธง่ายทำให้มักมีเรื่องขัดแย้งกับราชินีกินเนอเวียร์อยู่เสมอ ครั้งหนึ่งก็เคยตีสุนัขตัวโปรดของพระนางและทำให้ราชินีโกรธเขามาก วันหนึ่งขณะที่ขบวนเสด็จของกษัตริย์อาเธอร์และเหล่าขุนนางกำลังตรวจ

ตราเมืองอยู่นั้น มีสุนัขวิ่งไล่กวางสีขาวผ่านมา อัศวินกาเวนจึงขี่ม้าตามไปดู เมื่อตามไปถึงปราสาทกลางป่าแห่งหนึ่ง เขาพบว่าสุนัขถูกฆ่าด้วยธนู เขาจึงโมโหกวางตัวนั้นมาก เขาไล่ตามกวางเข้าไปในปราสาทและฆ่ากวางนั้น ทำให้อัศวินเจ้าของปราสาทโกรธมากและประลองยุทธ์กับเขา อัศวินกาเวนเป็นฝ่ายชนะและขณะที่กำลังจะฆ่าศัตรูนั้น เจ้าหญิงผู้เป็นคนรักของอัศวินและเป็นเจ้าของกวางตัวนั้นเข้ามาขวางไว้ จึงถูกอัศวินกาเวนทำร้ายบาดเจ็บไปด้วย กาเวนรู้สึกผิดอย่างมากที่ทำร้ายสตรี เขาจึงสงบใจลงและฟังเรื่องราวทั้งหมดจากอัศวินเจ้าของปราสาท และพบว่าเรื่องทั้งหมดนี้เป็นแผนการชั่วร้ายของแม่มดวิเวียนที่ต้องการให้อัศวินฆ่ากันเอง

ขณะเดียวกัน กษัตริย์อาเธอร์ได้เข้าป่าล่าสัตว์เพื่อหาความสำราญ แต่เกิดหลงป่าและได้พบปราสาทแห่งหนึ่งอยู่กลางป่า เจ้าของปราสาทเป็นอัศวินมีเวทมนตร์และทำประลองยุทธ์ที่แปลกประหลาดด้วยการผลัดกันตัดหัวของกันและกัน อาเธอร์รับคำท้าและตัดหัวของอัศวินผู้นั้นด้วยดาบเอกซ์คาลิเบอร์ ทว่าอัศวินหัวขาดกลับหยิบหัวของตัวเองมาต่อใหม่ได้ เมื่อถึงคราวที่กษัตริย์อาเธอร์จะถูกตัดศีรษะ อัศวินผู้นั้นกลับให้ออกาสแก่อาเธอร์ว่า ให้กลับมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อครบกำหนด 1 ปีหลังจากนี้ โดยอาเธอร์ต้องไปหาคำตอบมาให้ได้ว่า “สตรีต้องการสิ่งใดมากที่สุดในโลก” ถ้าไม่ได้คำตอบ กษัตริย์อาเธอร์จะถูกตัดหัวและต้องตาย อาเธอร์เที่ยวถามหาคำตอบนี้จากทุกคนที่พบ บ้างก็ว่า สตรีต้องการความงาม บ้างก็ว่า สตรีต้องการทรัพย์สิน อำนาจ และยศศักดิ์ แต่ไม่มีคำตอบใดที่ถูกต้องใจของกษัตริย์อาเธอร์เลย พระองค์คลุ้มใจอย่างมากตลอดทั้งปี เมื่อครบกำหนด 1 ปี พระองค์ริษยาจะและกลับไปปราสาทอีกครั้ง อาเธอร์เดินทางมาถึงกระท่อมกลางป่าและนอนหนึ่งคืน หญิงชราเจ้าของกระท่อมทราบเรื่องที่กษัตริย์คลุ้มใจจึงบอกคำตอบให้โดยมีข้อแม้ว่า ขอแต่งงานกับอัศวินใดคนหนึ่ง อาเธอร์ให้สัญญากับหญิงชราเธอเธอยุ่ว่า “สิ่งที่สตรีต้องการมากที่สุดในโลกนี้คือการได้ทำตามใจปรารถนา” และยังบอกความลับของอัศวินชั่วร้ายนั้นว่า เขาเก็บวิญญาณไว้ในหินที่ห้อยคออยู่ หากหินนั้นถูกทำลาย อัศวินจะเสียชีวิต อาเธอร์ทำตามคำแนะนำและฆ่าอัศวินผู้นั้นสำเร็จ จากนั้นจึงพาหญิงชรากลับมาที่ปราสาท อาเธอร์ให้หญิงชราเลือกอัศวินเพื่อเป็นสามี อัศวินกาเวนเป็นผู้ถูกเลือก และด้วยความรักต่อกษัตริย์อาเธอร์ เขายอมเข้าพิธีแต่งงานกับหญิงชรา ซึ่งประชาชนต่างรู้สึกเวทนาต่อโชคชะตาของอัศวินกาเวนอย่างมาก

ครั้นถึงยามค่ำคืน หญิงชรากลับกลายร่างเป็นสาวงาม และให้อัศวินกาเวนเลือกว่า ต้องการให้เธอเป็นสาวงามในเวลากลางคืนหรือกลางวัน อัศวินตอบว่า เขาให้เธอทำทุกอย่างตามที่ตนเองปรารถนา สาวงามจึงเลือกที่จะเป็นหญิงสาวทั้งกลางวันและกลางคืน โดยไม่คืนร่างเดิมอีกเลย

เรื่องราวของกษัตริย์อาเธอร์และอัศวินผู้เป็นสหายของเขาแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญ การผจญภัย มิตรภาพ และความรักที่แท้จริง ความเชื่อเรื่องทวยเทพ นางฟ้า และเวทมนตร์ที่ลึกลับและน่าติดตามตลอดทั้งเรื่อง หนังสือที่มีความยาวเกือบ 400 หน้ายังมีภาพวาดของผู้เขียนคือ Howard Pyle ที่เป็นนักวาดภาพประกอบหนังสือที่มีชื่อเสียงระดับตำนานของโลกถึง 49 ภาพทั้งงดงามและไม่เหมือนใคร เรื่องราวในหนังสือ The Story of King Arthur and His Knights ผู้ประพันธ์ยังได้สอดแทรกคำสอนเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรมอันสูงส่งไว้อีกด้วย โดยเฉพาะการยึดมั่นในสัจจะ การมีชีวิตชีวิต

เพื่อคนอื่น คุณธรรมน้ำมิตรที่แม้จะต้องสละชีพเพื่อเพื่อนก็ต้องทำ และการที่กษัตริย์และขุนนางต้องทำงานดูแลสุขทุกข์ของประชาชนทำให้พวกเขาได้ความศรัทธาและความช่วยเหลือจากผู้คนทั่วไป ผู้เขียนอิงอาศัยเค้าโครงเรื่องราวในชีวิตจริงของกษัตริย์อาเธอร์และแต่งเติมเพิ่มสีสันให้แก่ตัวละครต่าง ๆ ให้มีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่อีกครั้ง เป็นหนังสือกึ่งนิยายกึ่งชีวประวัติที่ไม่มีใครจำแนกได้ว่าเรื่องใดจริงเรื่องใดไม่จริง เนื่องจากไม่ได้มีการบันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์โดยละเอียดของอังกฤษในช่วงเวลาเหล่านั้น และเนื้อหาในหนังสือเป็นเรื่องราวผจญภัยที่น่าตื่นเต้นของอัศวินอาเธอร์และมิตรสหาย และมีการร้อยเรียงที่ซับซ้อน ประกอบกับภาพวาดที่คลาสสิกเหมาะสมกับเหตุการณ์ ทำให้หนังสือ *The Story of King Arthur and His Knights* เป็นที่จดจำของคนทั่วโลก โดยเฉพาะในหมู่เยาวชนและนักอ่านที่ชื่นชอบเรื่องราวของบรรดาอัศวินแห่งยุคกลาง

Reference

Howard Pyle. (1986). *The Story of King Arthur and His Knights*. New York: Signet Classic.